

I, senyoria, no hi ha cap constància d'eixes situacions irreal que vostés estan diguent i ni tan sols en els països que tenen en vigor reconèixer l'autodeterminació de gènere com a dret.

I com a jurista deuria saber que si un home ha comés un delict de violència de gènere encara que modifique el seu sexe registral, continuarà tenint una responsabilitat penal atenent al sexe legal que tenia quan va cometre el delict.

Si una persona ha patit violència de gènere abans de fer la seua transició, no perd l'atenció rebuda per haver sigut víctima.

Si una persona ha iniciat el procés de transició, però encara no ha canviat la seua situació al registre, el delict serà considerat en el moment en què va ocórrer. És el que es coneix en dret com la continuïtat de la personalitat jurídica.

I si, en qualsevol cas, alguna de les malalties elucubracions que vostés fan, que... un home se registrara dona per a cometre un delict de violència de gènere estaria cometent un frau de llei o un abús de dret i, per tant, podria enfrontar-se a un agreujament de la pena.

Aixina que deixen-se de perjudicis, de fal·làcies, de mentires, de fabricar bulos, d'insultar la gent, de sembrar odi, perquè ací el que hem fet és atendre les dones víctimes de violència de gènere, 6.867, i atendre les persones en el servei Orienta, persones LGTBI, 9.379 actuacions.

Efectivament, en el centre, les persones. I el odi és només el que vostés fan des de la seua bancada. La resta de la societat té unes ments on eixes coses no caben. Igual és que vostés són els que estan malalts d'odi.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Continuem amb la pregunta 784, formulada per la diputada Ana Vega i pel diputat Miguel Pascual Pérez, del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana, i previ coneixement del seu grup parlamentari, al vicepresident segon i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica sobre l'estat del parc públic d'habitatges.

Formula la pregunta l'il·lustre diputat Miguel Pascual.

El senyor Pascual Pérez:

Muchas gracias, señora presidenta.

Señor *conseller* de Podemos, el día de la marmota. Vuelvo a formularle la misma pregunta que tres semanas atrás usted no quiso responder. Usted, en vez de venir aquí a trabajar, vino a hacer un mitin político. En vez de venir aquí a responder a la pregunta, usted se dedicó a leer un discurso repleto de mentiras, de odio y de insultos contra varios diputados de

esta cámara. Y todo esto, con la complicidad del presidente de las Cortes. Espero que hoy no se repita.

Espero también, esta vez sí, que se respete al parlamento valenciano y se respete a todos los ciudadanos de la Comunidad Valenciana y, por fin, responda usted a la pregunta que se le formula. Porque todos los ciudadanos queremos saber y tenemos derecho a saber qué están haciendo ustedes para evitar la degradación del parque público de viviendas de esta comunidad.

Porque, como bien recordé hace tres semanas, la situación de la vivienda pública es calamitosa y solamente hace falta pasarse por los barrios para ver la degradación que sufren. Y no solamente lo atestiguan las personas afortunadas –entre comillas– que pueden disponer de una de estas viviendas, porque los datos están ahí. Ustedes, señores de Podemos, tienen una de cada diez viviendas públicas ocupadas de forma ilegal, casi mil más en trámites y siguen sin estar a disposición de los ciudadanos, porque las tienen prácticamente inhabitables. Y la consecuencia de sus políticas es que han destruido una de cada diez viviendas públicas en los últimos seis años. Hemos pasado de tener casi catorce mil viviendas en 2015 a poco más de doce mil quinientas en 2019.

Por lo tanto, señor *conseller* de Podemos, vuelvo a formularle la pregunta: ¿cuáles han sido los trabajos realizados desde la *conselleria* de vivienda que usted dirige para evitar la degradación del parque público de viviendas en la Generalitat valenciana? Y esta vez, sí, por favor, responda.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta, té la paraula el vicepresident segon i honorable conseller d'habitatge.

Anem a esperar que arribe el diputat al seu escó perquè... puga contestar la pregunta.

Quan vullga, senyoria.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Moltes gràcies, presidenta.

Moltes gràcies, senyor Pascual per la seua pregunta.

En primer lloc, sí volia aclarir que jo a estes Corts Valencianes els tinc un gran respecte i jo sempre he vingut ací a contestar. Una altra cosa és que no conteste el que a vostés els agradaria que contestara. Perquè aixina com tinc respecte per estes Corts Valencianes...

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Senyories, per favor.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

...no en tinc cap per la seua ideologia antidemocràtica. *(Veus)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Senyories.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Dit això, senyor Pascual, en diferents moments he estat parlant i contestant les seues preguntes. Ho vaig fer el 26 de novembre de l'any passat quan els seus socis de la dreta em van preguntar. Ho vaig fer el 29 d'abril en esta mateixa cambra quan vostés em van preguntar. I, justament, ahir segurament van poder escoltar la interpel·lació que em va fer el senyor Castelló, on també vaig contestar a la mateixa pregunta. Però no passa res. Jo vaig a contestar-li les voltes que faça falta perquè vostés tinguen la resposta que entenguen que és suficient.

Miren vostés, en els últims cinc anys hem reparat 1.706 vivendes –1.706 vivendes–, 600 d'elles en l'últim any... any i mig. Les rehabilitacions de vivenda van a un ritme òptim. I jo em vaig comprometre en esta cambra, i mantinc la promesa, que en finalitzar aquesta legislatura, el cent per cent dels habitatges buits de la Generalitat estaran rehabilitats i en condicions de ser adjudicats.

I des de juliol de 2019 hem invertit quasi 23 milions d'euros en reparació, conservació i manteniment del parc públic. 15,4 milions d'euros a l'any, una xifra que multiplica quasi per 13 la inversió que realitzaven els seus socis de la dreta i que mai, mai abans se havia realitzat en el marc de la Generalitat valenciana.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a continuar amb la formulació de la pregunta, té la paraula el senyor Pascual.

Quan vullga, senyoria.

El senyor Pascual Pérez:

Muchas gracias, señora presidenta.

Bueno, no ha dejado de insultar, pero, por lo menos, ha respondido a algo de vivienda, que ya es algo.

Señor *conseller* de Podemos, mire, no dirá usted que no ha tenido tiempo para prepararse la respuesta. Ha tenido usted tres semanas extra para hacerlo. Aunque tampoco importa, porque en tres semanas no se puede hacer lo que no se ha hecho en los últimos seis años.

Usted sigue la estela de la mala gestión del anterior responsable del área de vivienda. Vuelvo a leerle cómo, de forma reiterada, el propio síndico de Greuges, en su informe anual del año 2020, pone en evidencia la situación de la vivienda pública en la Comunidad Valenciana. Y paso a leerle un par de párrafos de la página 94 de dicho informe: «La capacidad del sistema público de vivienda para absorber, no solo la demanda que ya existía antes de iniciarse la pandemia, sino también el aumento de demanda que es previsible que se produzca tras la situación económica que se deriva de esta es, sin embargo, totalmente insuficiente. El parque público de vivienda de nuestra comunidad, tanto local como autonómico, no presenta las dimensiones necesarias para absorber la demanda existente y futura».

Y ¿por qué el síndico llega a estas conclusiones? Pues muy sencillo, porque ha constatado que durante los últimos seis años las solicitudes de vivienda no han hecho otra cosa más que aumentar mientras que la vivienda disponible para dar respuesta a estas solicitudes no ha hecho otra cosa más que disminuir. Y los datos están ahí y se lo están diciendo hasta los propios observatorios que lo atestiguan en sus informes. ¿O es que ustedes no los leen? O es que a lo mejor solamente tiene dichos observatorios para enchufar a amiguetes de la misma forma que tiene una veintena de asesores y altos cargos, eso sí, para ir cobrando casi sesenta mil euros al año.

Ha tenido que ser, señorías, el décimo aniversario del 15-M para que, por fin, este lunes pasado usted, junto a la vicepresidenta, pisasen la calle y se diesen de bruces con la realidad que sufre la gente. Y ¿qué pasó? Pues que jóvenes sin seguro..., sin futuro –perdón– que, como sabemos, hay un 40 % de paro juvenil, les increparon para recordarles cómo les habían desahuciado.

Parece mentira que usted, que tanto viene aquí a las Cortes a sacar pecho para autocalificarse como activista antidesahucios...

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Vaja finalitzant.

El senyor Pascual Pérez:

...cuando el lunes le dijeron que les habían desahuciado, usted calló.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a continuar donant resposta a la pregunta, té la paraula l'honorable conseller.

Quan vullga, senyoria.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Senyor Pascual, ja ho dia el meu mestre Joaquín García Morillo, en un llibre –que, a més, els recomane molt– que es diu *El control parlamentario*, publicat en Tecnos, perquè lligem realment la funció de l'oposició.

La funció de l'oposició ha de ser constructiva, ha de ser una oposició pensant justament per a poder contribuir a la millora. No ha de ser una funció com la que vostés fan, que és una funció realment jo trobe que molt deficient.

Vostés només han registrat una única petició d'informació. Una sola petició d'informació en dos anys. No en sis anys que diu vosté, en dos anys. Una sola petició d'informació i acaba de demostrar el poc coneixement que vostés tenen sobre les dades que manegem en la conselleria.

Vosté sap quantes cases hi havia l'any 2011, senyor Pascual, cases públiques? Vosté ho sap quantes cases públiques hi havia l'any 2011? Hi havia 36.000 cases públiques. I sap quantes cases públiques teníem quan vam entrar nosaltres? 14.000. Què va passar amb les 21.000 cases que els seus companys de la dreta van vendre a mans plenes? 5.000 cases per any de 2011 a 2015. Ja no estan! No estan evaporades, estan en mans privades. Si nosaltres ara tinguérem eixes cases, per suposat que podríem donar millor resposta de la que es pot donar només amb 14.000 cases. Però no es preocupen, perquè estem comprant cases tots els dies, 469 cases en més de dos anys. Estem aplicant el tanteig, estem aplicant la compra directa quan fa falta als diferents tenidors, grans tenidors de vivenda. Estem aplicant el concurs de compra, que enguany a més a més batrà rècords, i tot això farà que quan acabem la legislatura tinguem solucionat un gran problema com és el problema de l'habitatge, que a vostés no els interessa gens, conforme hem pogut vore, però que per a nosaltres és la nostra raó d'estar en política, perquè en política hem vingut a canviar la vida de les persones.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Continuem amb la pregunta número 755, formulada per la diputada Ana María Cerdán, del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana, al Consell, sobre les festes tradicionals. La resposta serà substanciada pel conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

Si prem el botó, per favor. Quan vullga, senyoria.

La senyora Cerdán Martínez:

Gracias, señora presidenta.

Consellers, señorías, buenos días.

La situación del sector de las fiestas de moros y cristianos es agónica, no hay fiestas que se puedan celebrar al cien por cien. No les sirve que se autorice la celebración de ciertos actos litúrgicos o de otra índole con limitación de aforo. Es muy simple, si no hay desfiles, no tienen trabajo.

Y la pregunta es: ¿conoce el Consell el impacto económico de las fiestas de moros y cristianos en la economía de la Comunidad Valenciana?

Gracias.

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta, té la paraula l'honorable conseller d'Hisenda. Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

La veritat, senyoria, que té molta, molta, molt més que en altres llocs, per la tradició festera nostra, no només de moros i cristians, de les falles, les fogueres, molta. Els sectors vinculats a la festa són molt grans, tenen uns efectes derivats molt importants. I per això vam reclamar que en el pla Resistir Plus que els sectors, en els *(inintel·ligible)* ... vinculats a les ajudes foren diferents, s'ampliaren en funció de les característiques, no només productives, els sectors productius, però també de característiques de cultura, societat i festes. I per això en este sentit nosaltres ho farem.

Ja l'altre dia a vosté mateix li vaig explicar la importància que per a nosaltres té en general el turisme, per això forma de part de les activitats vinculades al turisme, tot i que tinguen este arrelament emocional a nosaltres. Tots els que estem en este hemicicle estem d'alguna manera o altra vinculats a algun tipus de festa, a una festa popular, òbviament. Que no són només estes de les que estem parlant, és que tots els pobles i ciutats valencianes tenen, per exemple, festes d'estiu. En el meu poble, Rocafort, són les festes del Crist de la Providència, ah!, en el meu poble és el Crist de la Providència, eh?, el més important; i vinculat a la festa del Crist de la Providència hi ha activitats, naturalment, perquè els valencians som molt treballadors, però també mos agrada la festa. I això també vincula activitats econòmiques. I, per tant, en eixe sentit, per suposat nosaltres ho valorem moltíssim.

Li vaig donar xifres, que no vull repetir-les, sobre les activitats turístiques. I he de dir que, dins de l'oferta turística, el patrimoni cultural, material i immaterial en què estan les festes ocupa un lloc fonamental.

Recordar-li les xifres que li vaig donar la setmana passada al respecte dels sectors vinculats a les activitats de mobilitat i, en este cas, de la festa.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*